

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA
DISCRIMINĂRII**
Autoritate de stat autonomă

HOTĂRÂREA Nr. 72
din 11.02. 2008

Dosar nr: 437/2007

Petiția nr: 7807 din data de 31.07.2007, transmisă prin e- mail.

I .Petent: B S

II.2. Numele și reședința reclamatului

Cotidianul

SRL” cu sediul în

Obiect:

Discriminarea motocicliștilor, ca participanți la trafic, prin intermediul presei.

III. Procedura de citare.

Prin emiterea citației cu nr. 14.526, 14.530 și 14.531 din data de 06 11 2007, pentru data de 22.11.2007, au fost îndeplinite cerințele legale. La termenul fixat s-a prezentat petentul.

IV. Susținerile părților

A. Petentul, B S , sesizează consiliul cu privire la următoarele aspecte:

1. În Cotidianul a fost publicat, în data de 30.07.2007, articolul ” semnat de domnul M M
2. Conținutul articolului este apreciat ca denigrator la adresa motocicliștilor, în general.
3. Petentul solicită consiliului „să luați măsurile necesare cu privire la această situație”.

Pornind de la situația prezentată i s-a solicitat petentului să transmită adresa de domiciliu.

B. Agenția Națională pentru Egalitate de Șanse între Femei și Bărbați a precizat în punctul său de vedere:

1. Firmele de publicitate au obligația de a cunoaște și de a respecta aplicarea principiului egalității de șanse și de tratament pentru eliminarea stereotipurilor de gen din producțiile publicitare.

2. Informațiile distribuite prin mass-media vor respecta egalitatea de șanse și de tratament între femei și bărbați și nu vor conține , promova sau provoca nicio formă de discriminare gazată pe criteriul de sex.

C. SC SRL, prin adresa nr. 16.351 din 22.11.2007, a precizat următoarele:

1. Articolul a fost publicat în pagina dedicată Opiniilor.
2. Articolul consemnează opinia autorului liber exprimată.
3. Este de interes public ca persoanele , indiferent de profesie, să-și poată exprima liber opinia.
4. Faptul că petentul nu împărtășește opinia autorului nu este da natură a determina și supune limitele libertății de expresie unei presupuse discriminări.
5. Nimeni nu poate fi chemat în judecată în conformitate cu legile privind defăimarea pentru exprimarea opiniei.
6. Jurisdicția europeană protejează în totalitate opiniile pe baza dreptului absolut la opinie.
7. Autorul articolului și-a asumat ca prezentare exclusiv subiectivă opinia în raport de o împrejurare de fapt percepută direct.

V. In drept.

O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, la art.2 ali.1 stabilește : Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință pe baza de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV ori apartenența la o categorie defavorizată care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

Deasemenea prin art.2. alin.3. se precizează că Orice comportament activ sau pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intră sub incidența legii penale.”

Tot OG nr. 137/2000 prin art. 19 stabilește: Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intră sub incidența legii penale , orice comportament manifestat în public, având caracter de propagandă naționalist-șovină, de instigare la ură rasială sau națională, ori acel comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere de intimidare, ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare, îndreptat împotriva unei persoane, unui grup de persoane sau unei comunități și legat de apartenența acestora la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată ori de convingerile, sexul sau orientarea sexuală a acestuia”.

Pe de altă parte la analizarea petiției trebuie avute în vedere art. 30 referitor la Libertatea de exprimare alin. (1) și (6) din Constituția României republicată care prevede că “(1)Libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile.

(2) Libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine.”

În aceeași argumentație trebuie subliniat faptul că **Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice** - ratificat de România la 9.XII.1974 – prevede în art. 19 paragraful 3. că “ exercitarea drepturilor prevăzute la paragraful 2 al prezentului articol (dreptul la libertatea de exprimare) comportă îndatoriri și răspunderi speciale. În consecință, ea poate fi supusă anumitor limitări care trebuie însă stabilite în mod expres prin lege și care sunt necesare: a) respectării drepturilor sau reputației altora; b) apărării securității naționale, ordinii publice, sănătății sau moralității publice ”. Astfel, se poate concluziona faptul că dreptul la liberă exprimare nu este un drept absolut și că exercitarea lui trebuie realizată în anumite condiții, de altfel stabilite în considerarea și pentru protejarea demnității persoanei.

În analiza petiției trebuie avut în vedere și faptul că în cadrul sistemului instituțional regional de protecție a drepturilor omului, **Convenția Europeană a Drepturilor Omului**, ratificată de România prin Legea nr. 30 din 18 mai 1994, prevede în Art.10 că: “orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare” însă precizează în mod expres limitele acestui drept în aliniatul 2 al aceluiași articol: “exercitarea acestor libertăți, (n.n. libertatea de exprimare, de opinii libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei ce comportă îndatoriri și responsabilități, poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege, care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru ... protecția reputației sau a drepturilor altora.”

Curtea Europeană a Drepturilor Omului reafirmă în acest sens, “...protecția presei este deosebit de importanta. Deși presa nu trebuie să depășească, între alte limite, și pe aceea a protecției reputației și drepturilor altora,... (Hotărârea Curtii Europene în cauza Jersild vs. Danemarca)

Curtea Europeană a arătat că o relatare obiectivă și echilibrată cu privire la fapte și activități de interes public poate fi făcută de jurnaliști sau de alte persoane pe căi diferite, în funcție, printre altele, de mijloacele de comunicație în masă utilizate; nu revine nici instanței europene și nici jurisdicțiilor naționale rolul de a se substitui presei pentru a indica tehnica de relatare pe care jurnaliștii trebuie să o adopte. (Hotărârea Curtii Europene în cauza Bladet Tromsø și Stensaas vs. Norvegia, parag.63 și 69 și în cauza Oberschlick vs. Austria)

În lumina prevederilor Art.10 parag.2 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, analizând petiția și având în vedere legislația română privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, ne aflăm în situația de a analiza unele din drepturile care constituie fundamente esențiale ale unei societăți democratice și una din cerințele prioritare ale progresului societății și împlinirilor personale: exercitarea dreptului la liberă exprimare și apărarea demnității umane, dreptul de a nu fi supus discriminării.

Colegiul Director apreciază că aspectele reținute din sesizare nu se încadrează în prevederile art. 2 și 19 și nu pot fi încadrate ca fapte de discriminare conform O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare.

Colegiul Director reține că, în speță, informațiile publicate sub forma articolului , reprezintă percepția autorului articolului despre acei participanți la trafic-motociclistii- care, prin modul inedit de comportament în

trafic, creează sau cauzează disconfort în trafic și, de multe ori, chiar accidente de circulație.

În speța de față, Colegiul director, apreciază că demnitatea motocicliștilor nu a fost afectată prin conținutul articolului.

Opinie concurentă exprimată de Haller István

1. DI. M M , prin articolul publicat, face afirmații generale despre pericolul reprezentat de motocicliști despre care chiar el susține că nu le-a controlat. Afirmă că această categorie de persoane este formată dintr-o „*mână de nesimțiți umflați de adrenalină să terorizeze oameni care n-au nicio vină că s-au născut și trăiesc în universul plin de halucinații al unor complexați. Nicio libertate de pe lume nu-ți dă dreptul să calci în picioare libertatea altuia.*”

2. S.C. SRL, prin punctul de vedere depus la dosar, consideră că „*este de interes public ca persoanele indiferent de profesia lor să-și poată exprima liber opinia*”. „*Nimeni nu poate fi chemat în judecată în conformitate cu legile privind defăimarea pentru exprimarea opiniei. Jurisprudența europeană protejează în totalitate opiniile pe baza dreptului absolut la opinie*”.

3. Ignoranța unei părți a persoanelor din presă cu privire la prevederile legale din România, cât și cu privire la documente internaționale cu privire la drepturile omului este de notorietate.

3.1. Autorul articolului susține că „*nicio libertate de pe lume nu-ți dă dreptul să calci în picioare libertatea altuia*”, timp în care încalcă în mod flagrant dreptul la demnitate al unor categorii de persoane, în mod repetat.

3.2. S.C. SRL susține că libertatea de exprimare este un drept absolut, deși atât legislația României, cât și **Convenția europeană a drepturilor omului** prevede în mod explicit limitarea acestui drept („*Exercitarea acestor libertăți, ce comportă îndatoriri și responsabilități, poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege, care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru securitatea națională, integritatea teritorială sau siguranța publică, apărarea ordinii și prevenirea infracțiunilor, protecția sănătății sau a moralei, protecția reputației sau a drepturilor altora, pentru a împiedica divulgarea de informații confidențiale sau pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești.*” art. 10 alin. 2, **Convenția europeană a drepturilor omului**).

4. La orice analiză privind restricția unui drept, trebuie verificate trei elemente componente ale restricției: (a) să fie prevăzută de lege, (b) să aibă un scop legitim și (c) să fie necesară într-o societate democratică.

4.1. Privind libertatea de exprimare, restricția (a) este prevăzută de lege (art. 15 al **O.G. 137/2000**, republicată), (b) are un scop legitim protejând dreptul la demnitate, (c) analiza privind necesitatea într-o societate democratică este la pct. 5.

4.2. Privind dreptul la demnitate, (a) restricția acestui drept nu este prevăzută în mod expres de nici o prevedere legală, dar se poate interpreta că asigurarea libertății de exprimare (art. 30 al **Constituției României**) limitează în mod practic acest drept (nu trebuie însă omis faptul că alin. 6 al art. 30 prevede: „*Libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei nici dreptul la propria imagine*”, motiv pentru care Curtea Constituțională a

României a anulat aborgarea insultei și calomniei din **Codul penal al României**), (b) restricția nu are un scop legitim invocat de reclamat, (c) restricția nu este necesară într-o societate democratică, cum arată **Decizia nr. 62 din 18.01.2007 a Curții Constituționale**, care consideră că dreptul la demnitate este una dintre valorile supreme: „Obiectul juridic al infracțiunilor de insultă și calomnie, prevăzute de art. 205 și, respectiv, art. 206 din Codul penal. îl constituie demnitatea persoanei, reputația și onoarea acesteia. Subiectul activ al infracțiunilor analizate este necircumstanțiat, iar săvârșirea lor se poate produce direct, prin viu grai, prin texte publicate în presa scrisă sau prin mijloacele de comunicare audiovizuale. Indiferent de modul în care sunt comise și de calitatea persoanelor care le comit — simpli cetățeni, oameni politici, ziariști etc. —, faptele care formează conținutul acestor infracțiuni lezează grav personalitatea umană, demnitatea, onoarea și reputația celor astfel agresați. Dacă asemenea fapte nu ar fi descurajate prin mijloacele dreptului penal, ele ar conduce la reacția de facto a celor ofensați și la conflicte permanente, de natură să facă imposibilă conviețuirea socială, care presupune respect față de fiecare membru al colectivității și prețuirea în justa măsură a reputației fiecăruia. De aceea, valorile menționate, ocrotite de Codul penal, au statut constituțional, demnitatea omului fiind consacrată prin art.1 alin.(3) din Constituția României ca una dintre valorile supreme.”

5. Trebuie analizată dacă restricția dreptului la libera exprimare, în cazul ce formează obiectul petiției, este necesară într-o societate democratică. Având în vedere faptul că motocicliștii din România nu reprezintă o categorie defavorizată, totodată și faptul că opinia autorului este una marginală, ce nu afectează în esență statutul persoanelor în cauză, o astfel de opinie, chiar dacă afectează dreptul la demnitate, poate fi tolerată de societate, fără a aplica sancțiuni contravenționale.

Având în vedere considerentele reținute de Colegiul Director, în temeiul art. 20 din OG nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Conținutul articolului _____ publicat, în data de _____ 2007, în cotidianul _____ nu are caracter discriminator în raport de categoria motocicliștilor.

2. Prezenta hotărâre se va comunica în termen legal părților.

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

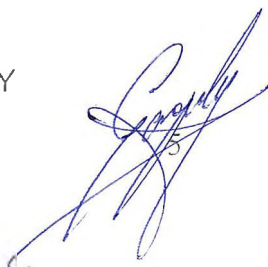
Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța competentă și în termenul legal, potrivit Legii nr.554/2004 privind contenciosul administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

COMSA CORINA NICOLETA

DEZIDERIU GERGELY

HALLER ISTVAN

IONIȚĂ GHEORGHE

TRUINEA ROXANA PAULA

Data redactării 11. 02. 2008

